

Κείμενο-Φωτό: **ΙΩΑΝΝΗΣ ΞΗΡΟΣ**

Στον ορειβατικό παράδεισο της Ελβετίας Zermatt βρέθηκε από 13 μέχρι 19 Αυγούστου ο Τρικαλινός αλπινιστής Ιωάννης Ξηρός, μέλος του Ε.Ο.Σ. Αχαρνών.

Η αποστολή είχε ως σκοπό την ανάβαση στο εμβληματικό όρος Matterhorn (4474μ), σύμβολο της Ελβετίας και στόχο κάθε αλπινιστή όπου γης. Η ανάβαση είχε κανονιστεί από πολύ καιρό με τον επαγγελματία ορειβάτη και εκπαιδευτή Παναγιώτη Κοτρωνάρο, μέλος του Ε.Ο.Σ. Αχαρνών, ο οποίος μετά την ανάβαση με την ομάδα του στο Monte Rosa και πριν την εκπαιδευτική ανάβαση στο Mont Blanc ήθελε με το Matterhorn να πραγματοποιήσει την περίφημη τριλογία των Άλπεων.

Δυστυχώς όμως ο πάντα ακατάστατος καιρός του Zermatt, σε ύψος 2600 μ. στη Δυτική Ελβετία δεν λαμβάνει πάντα υπόψιν του τους υπολογισμούς των υποψηφίων αναβατών του. Η χειροτέρευση του καιρού την 14 και 15 Αυγούστου με βαριά χιονόπτωση πάνω από τα 3000 μέτρα δεν επέτρεψε στους δύο φίλους ορειβάτες να αγγίξουν και το βράχο του Matterhorn, ο οποίος εκτείνεται σε ύψος 1200 μέτρων καθαρής αναρρίχησης πάνω από το καταφύγιο Hornli της βάσης του βράχου. Παρόλα αυτά οι δύο σύντροφοι έκαναν την πορεία με ομίχλη διάρκειας δύο ωρών, όπου και διανυκτέρευσαν (υψόμετρο Hornli 3260 μέτρα).

Την επόμενη ημέρα ανήμερα της Παναγίας και με το χιόνι να έχει φτάσει τα 30 εκατοστά κατεβήκαμε κατηφείς στο Zermatt με την αμοιβαία υπόσχεση του χρόνου να ανεβούμε αυτό το βουνό με άλλη όμως σχεδίαση και προγραμματισμό.

Το θρυλικό Matterhorn (4474 μ.) θεωρείτο μέχρι το 1865 μη προσπελάσιμο βουνό, επειδή είναι κυρίως αναρριχητικό, βραχώδες και με μόνιμο πάγο στην κορυφή.

Το 1865 ένας Άγγλος ευγενής με μια ομάδα γενναίων συμπατριωτών του και κάποιων ντόπιων Ελβετών κατάφερε να αναρριχηθεί στην κορυφή, οπότε το Matterhorn απομυθοποιήθηκε. Πλην όμως κατά την ίδια την πρώτη ανάβαση ένα σχοινί ασφαλείας κόπηκε και τέσσερις άνθρωποι (2 Άγγλοι και 2 Ελβετοί) κατακρήμνισθηκαν από ύψος 1200 μέτρων. Το σοκ στην Αγγλία ήταν τόσο μεγάλο που η βασίλισσα Βικτωρία προς στιγμήν σκέφτηκε να εκδώσει διάταγμα περί απαγόρευσης τέτοιου είδους αναβάσεων από Άγγλους.

Τελικά το διάταγμα δεν εξεδόθη και οι Άγγλοι ευγενείς συνέχισαν να ανεβαίνουν στις Άλπεις και να δημιουργούν πρώτοι αυτοί την παράδοση που σήμερα ονομάζουμε αλπινισμό.

Μετά το 1865 το φτωχό και απομακρυσμένο Zermatt κατέστη πόλος έλξης ορειβατών ολκής, διεθνές ορειβατικό κέντρο και σημείο αναφοράς της Ελβετίας και όλων των Άλπεων. Πλην όμως, το Matterhorn κάθε χρόνο, όπως ακριβώς κατά την πρώτη ανάβαση, διεκδικεί και παίρνει τα θύματά του.

Ο γράφων, μετά την αναχώρηση του Παν. Κοτρωνάρου την 15 Αυγούστου και επί τρεις ημέρες έκανε διάφορες πεζοπορικές εκδρομές στα δάση και στις πλαγιές πέριξ και άνω του Zermatt, πολύωρες και πάντα υπό βροχήν.

Στα ψηλά σημεία παραπλεύρως του Zermatt μπορεί κανείς να θαυμάσει την κοιλάδα και τη γραφική κωμόπολη με την κλασσική αρχιτεκτονική της κεντρικής Ευρώπης, όπου απαγορεύεται η κίνηση οχημάτων, όπου κυκλοφορούν άμαξες με θαυμάσια ελβετικά άλογα και όπου σχεδόν όλοι κυκλοφορούν με ορειβατικές στολές και ακούγονται όλες οι γλώσσες του κόσμου.

Την 19 Αυγούστου, ημέρα αναχωρήσεως για Γενεύη, η τύχη χαμογέλασε στο γράφοντα. Από την προηγούμενη ημέρα το μετεωρολογικό δελτίο προέβλεπε βελτίωση του καιρού και μείωση του ύψους του χιονιού. Κανονίσαμε με το Αλπικό κέντρο του Zermatt ανάβαση με ντόπιο οδηγό βουνού για την επομένη στο Rollux (4100 μ.). Την 19 Αυγούστου κατά τις 6.30 π.μ. συναντηθήκαμε στη βάση του τελεφερίκ ο Ελβετός οδηγός Christian, ο τριανταεξάχρονος ορειβάτης Severin από τη Ζυρίχη και ο γράφων. Την 7.30 π.μ. δεμένοι μεταξύ μας άρχισε η ανάβαση με χιόνι περίπου 15 εκατοστά, αλλά αρκετά σκληρό και από υψόμετρο 3.800 μέτρων. Προσπεράσαμε τη βάση του όρους Breithorn (4180 μ.) και κατεβήκαμε σε υψόμετρο 3500 μέτρων για να βρούμε τη βάση του Rollux.

Το Rollux και το διπλανό αδελφό βουνό Kastor είναι οι λατινικές αποδόσεις των αρχαίων ελληνικών ονομάτων Κάστωρ και Πολυδεύκης, των θρυλικών αδελφών και συντρόφων του Ιάσωνα στην Αργοναυτική περιπέτεια και όλοι οι Ευρωπαίοι ορειβάτες το γνωρίζουν αυτό. Για κάθε πατριώτη Έλληνα αποτελεί τιμή να γνωρίζει ότι οι ξένοι τιμούν τους θρύλους και την ιστορία μας.

Το Rollux Πολυδεύκης (ύψος 4100 μ.) είναι βουνό καθαρά τεχνικό με τις συνακόλουθες δυσκολίες του, απαιτεί καλή φυσική κατάσταση, εμπειρία και γνώση της χρήσης ορειβατικών υλικών.

Ξεκινήσαμε την ανάβαση για την κορυφή με χρήση μπατόν (ορειβατικά μπαστούνια) πάντα δεμένοι μεταξύ μας. Ο οδηγός πρόσεχε να μην πέσουμε σε crevasses (βαθείς οπές κάτω από το χιόνι). Από ένα σημείο και μετά αφήσαμε τα μπατόν και άρχισε η κανονική αναρρίχηση επί βράχου. Για όποιον κοιτούσε προς τα κάτω του προξενούσαν δέος οι οπές που σχηματίζονταν ανάμεσα στους βράχους και τους πάγους, ανοίγματα που οδηγούσαν μέχρι τη βάση της κοιλάδας. Γι' αυτόν το λόγο, όποιος ανεβαίνει τέτοιου είδους βουνά είναι καλύτερο να κοιτά μόνο προς τα επάνω.

Κορυφή Rollux (4.100μ.)

Από αριστερά: Ξηρός - Κριστιάν (οδηγός) - Σεβερίν.

Περί τα 4000 μέτρα τελειώνει η αναρρίχηση και με χρήση πιαλέ (ορειβατικές αξίνες) φθάσαμε στην κορυφή, όπου μας περίμενε μια ανεπανάληπτη θέα των ηλιόλουστων και λαμπερών Άλπεων.

Μετά τα συγχαρητήρια και τις φωτογραφίες άρχισε η δυσκολότερη για κάθε αλпинιστή διαδικασία της κατάβασης.

Η καταρρίχηση στο Rollux απαιτεί δεξιοτεχνία και σταθερό βηματισμό και κράτημα επί βράχου. Ανεπανάληπτη η εμπειρία της χρήσης σχοινιών για κατάβαση. Τέλος, όλα πήγαν καλά και μετά από 6 ώρες καταλήξαμε στο τελεφερίκ, το οποίο μας μετέφερε στο Zermatt όπου αποχαιρετιστήκαμε και ο γράφων άρχισε το ταξίδι της επιστροφής στην Ελλάδα μέσω Γενεύης.

Θα έλεγα εν κατακλείδι ότι όσες φορές και να πάει κανείς στις Άλπεις, οι τελευταίες είναι μαγνήτης και κάθε τελευταία φορά φέρνει μαζί της την υπόσχεση για την επόμενη φορά.

Το Matterhorn αποτελεί στόχο σταθερό και θα επανέλθουμε με άλλους όρους τον επόμενο χρόνο.

Έως τότε εύχομαι σε όλους τους αδελφούς συνορειβάτες πολλές κορφές και πάντα δύναμη.